

МОТИВИ КЪМ РЕШЕНИЕ № 1/13.02.2024 г. по НАХД № 292/2023 г. по описа
на РС Средец

Производството по делото е образувано по повод предложение внесено от ТО Средец към БРП, с което с което на осн.ние чл. 375 НПК е направено предложение обвиняемият П. Д. И., ЕГН *****, да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание за престъпление по чл.191, ал.1 НК, а именно за т., че в периода от 16.12.2022 г. в с. Русокастро общ. Камено и от месец януари до 06.03.2023 г. в с. Драчево общ. Средец , като пълнолетно лице без да е сключило граждански брак , заживял на съпругески начала с лице от женски пол ,ненавършило 16 годишна възраст – Д. П.. В. родена на 08.07.2007 г.

Пред районния съд производството е проведено по реда на Глава 28 НПК, като обвиняемият се явява лично и заявява, че обича Д. В., разбира, че извършеното от него деяние е наказуемо и желя да му бъде наложена предвидената в закона глоба.

В пледоарията си прокурорът аргументира становище, че обвинението е доказано по несъмнен начин, с оглед събраните в хода на ДП и в хода на съдебното следствие достатъчно доказателства. Предвид т. прокурорът настоява обвиняемият да бъде признат за виновен и да бъде освободена от наказателна отговорност като му бъде наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева.

Съдът, като съобрази становището на страните и прецени събраните в наказателното производство доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа обстановка:

Обвиняемият П. Д. И. е пълнолетно лице роден на 08.07.2004 год. Родителите на обвиняемия И. – Д.П. И.а и В.А. С. живеели през 2022 год. в с. Русокастро ул.*** общ. Камено в дома на Г.Г.Я.. С тях живеел и обвиняемия И., който към 08.07.2022 г. навършил пълнолетие. Междувременно И. в интернет страницата на „Фейсбук“ се свързал с Д. П.. В. родена на 08.07.2007 г. На рождения си ден обвиняемият И. поканил свидетелката В. да се срещнат лично в гр. Средец и да се запознаят . Между двамата възникнала връзка , като започнали често да се срещат в гр. Средец , а непълнолетната В. често посещавала обвиняемия И. в с. Русокастро, като пренощувала в селото . На 16.12.2022 год. обвиняемият И. уговорил В. да заживеят на семейни начала в с. Русокастро и я отвел в дома на родителите си. Родителите на В., а именно П.а И.. В. и Н.Й. И. към този момент били на работа в Англия и били уведомени по телефона от В., че се оженила и живее в с. Русокастро с обвиняемия И.. Родителите на обвиняемия И. през месец януари на 2023 г. се преместили да живеят в с. Драчево общ. Средец. По-късно при тях отишли да живеят обвиняемият И. с В.. На 06.03.2023 г. след получен сигнал Петър Алексиев - ИДПС при РУ на МВР Средец посетил с. Драчево и установил , че ненавършилата 16 годишна възраст В. живее на семейни начала с обвиняемия И.. Спрямо непълнолетната В. била предприета мярка по чл. 4 ал.1 т. 5 Закона за защита на детето и свидетелката В. била настанена по административен ред

в Кризисен център „Деметра“ гр. Средец.

Изложената фактическа обстановка се подкрепя от събраните доказателства и доказателствени средства, състоящи се от протоколите за разпити на свидетелите Д. П.. В., Петър С. Алексиев, П.а И.. В., Йордан П.ов Василев, Калинка Тодор. Йонева, Н.Й. И., И. З.П., С.Й.П., Д.П. И.а, Г.Г.Я. и В.А. С.. Показанията на всички свидетели са логични и последователни, не си противоречат и съответстват на самопризнанието на обвиняемия заявено в обясненията му в досъдебното производство обективизирано в протокола за разпит. В подкрепа на изложените фактически изводи за събрани и други документи по смисъла на чл. 127, ал. 1 НПК, а именно удостоверения за семейно положение, справка Община Бургас, удостоверение за раждане, свидетелство за съдимост и Социален доклад.

По делото не са налични противоречиви доказателствени материали, които съгласно разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК да налагат съдът да излага съображения, защо приема едни от тях за сметка на други.

При така установената фактическа обстановка, съдът като съобрази закона прави следните правни изводи:

Обвиняемият И. с деянието си от обективна и субективна страна е осъществил състава на чл.191, ал.1 НК, като е заживял съпружески с лице от женски пол, ненавършило 16-годишна възраст – Д. П.. В..

От обективна страна е налице заживяването на обвиняемия на съпружески начала с лице от женски пол ненавършило 16 годишна възраст, изразяващи се в установяване на фактически отношения, наподобяващи в значителна степен тези, които възникват между съпрузите. В хода на съдебното следствие се установи, че подсъдимият и пострадалата живеели в общо домакинство и водели интимен живот. В. е лице ненавършило 16 годни към момента на започване на съвместното съжителство с обвиняемия. Изпълнителното деяние на престъплението е осъществено чрез самото установяване на фактическо съжителство между обвиняемия и пострадалата непълнолетна. Т. е станало с доброволното съдействие на пострадалата. Деянието е продължено по своя характер и е престъпление на просто извършване, защото НК не предвижда никакви други последици, освен установяването на процесните фактически отношения между двете горепосочени лица. Между тези лица не е сключен брак до приключване на делото, поради което не може да се приложи нормата на чл.191 ал. 4 НК.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено с пряк умисъл. Деецът е искал, целял настъпването на общественноопасните последици. Той е разбирал противоправния и общественноопасен характер на деянието, но въпреки т. не е преустановил престъпната си дейтелност. Той е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. Съзнавал е всички елементи от състава на престъплението. Разбирал е, че пострадалата не е навършила 16 години не само е предвиждал, но е и искал да заживее съпружески с нея. Наличността на вината на дееца не се засяга от липсата на правилна представа относно правното окачествяване или наказуемостта на деянието, а в случая извод за нея може да се направи и

от заявеното самопризнание по смисъла на чл. 116 НПК.

Извършеното от дееца не е малозначително деяние. Законодателят поставил минимална възраст. граница от 16 години, при която е приел, че едно момиче е достатъчно физически, емоционално и социално зряло, за да създаде семейство. Т. е възрастта, на която съгласно чл. 301, ал. 1 КТ, едно лице придобива труд. дееспособност. Т. е възрастта, до която съгласно чл. 53, ал. 1 от Конституцията на Република България, училищното образование е задължително. Възрастта 16-години е минималната възраст, при която може да се сключи граждански брак, съгласно чл. 6, ал. 2 СК, и то по изключение след разрешение на съдия. Отчитайки важната роля на жената за семейството, която не се изчерпва само с биологичното възпроизводство на рода, с чл. 191, ал. 1 НК е криминализирано заживяване съпругески на пълнолетно лице от мъжки пол с лице от женски пол, ненавършило шестнадесетгодишна възраст, за да се предотврати въвличането в ранно съжителство на момичета, които, поради своята най-вече социална незрялост не са готови пълноценно да изпълняват ролята си на съпрузи и родители. Зат. правноирелевантни са и не заличават престъпния характер на деянието съгласието на пострадалата или на нейните родители, традициите в общността, към която принадлежат, възгледите и убеждения им за брака и семейството.

Съобразно гореизложеното, съдът прие, че обвиняемият И. е осъществил престъпното деяние по чл.191, ал. 1 НК, посочено в акта на прокуратурата и го призна за виновен по така предявеното му обвинение.

Непосредствен обект на престъпно посегателство са обществените отношения, които възникват по повод на правилното физическо, психическо и нравствено развитие на подрастващите. Личността на обвиняемия не е с висока степен на обществена опасност, имайки предвид начина на извършване на престъплението и чистото съдебно минало на дееца.

Съдът, след като взе предвид изложеното и т., че към момента на извършване на престъплението обвиняемия е бил пълнолетен и неосъждан за престъпление от общ характер, че не е освобождаван по реда на чл.78а НК, че е полагал грижи за пострадалата, че не са настъпили имуществени и неимуществени вреди от престъпното деяние за което се предвижда наказание до две години лишаване от свобода или пробация, както и обществено порицание, намира, че следва да се приложи разпоредбата на чл.78а НК. С тези съображения съдът освободи деецът от наказателна отговорност и му наложи по чл.78а, ал. 1 НК административно наказание глоба в минимален размер от 1000лв.

Според съда с така определеното наказание ще се постигнат целите на индивидуалната и генералната превенция визирани в чл. 36 НК и чл. 12 ЗАНН.

По тези съображения съдът постанови решението си.

ДА СЕ УВЕДОМЯТ СТРАНИТЕ ЗА ИЗГОТВЯНЕТО НА МОТИВИТЕ!

РАЙОНЕН СЪДИЯ: